

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanvelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Apparet euntibus in Emaus. 89

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Stat coram sedentibus, nec audet ingredi
Hac lucrari modestia satagens conscios furti,

Servos videt in veste nuptiali,
Et adhuc de Domino funera cogitat;
Donec recoleas,

Quod pars optima, quam elegerat,
A se in æternum non auferretur,
Falsa mavult sua arguere lumina,
Quam Dei promissa.

Nova inspectione ad novos gemitus imitata
Tandem quærendi perleuerantia
Metuit inveniendi fortunam

Consolatus olim lacrymas;
Quas illa pro Germani fuderat morte;
Cui illas non consoletur, quas effundit pro sua?

Conversa extra sepulcrum quærere;
Quem male hæctenus in sepulcro quæsierat,
Videt illi se proximam, nec agnoscit.

Colonum, cuius ipsa etiã agriculturæ pars esset,
Lacrymarum imber ferotinus
Ad gaudiorum semina evocat.

Diu tamen Rustici larvam
Divitias tam humana non tolerat;
Incipit illam ipse quærere, quæ se quærit,
Vocat, ac si non ipse ab illa recesserit,
Sed à se illa.

Fit Fides ex auditu, quæ facta visu non fuerat;
Experta toties, quæ de Jesu virtus exiret,
Illum non contenta videre, vult tangere.
Arcet ille manum linimentis infectam,
Ineptum reputans ungi eum,
Qui jam nec Athleta esset, nec mortuus.

*Alba vestis, vestis
nuptialis, servi ve-
ro Christi utique
Angeli,*

*Dictum de illa à
Christo, quod me-
liorem partem ele-
gerat, quæ non au-
ferretur ab ea in
æternum.*

*Gregor. hom. in hoc
Evangelium.*

*Et illi enim dixit,
Resurget frater
tuus.*

*Convertit se Ma-
ria, & vidit hor-
tulanum.*

*Homo dictus Agri-
cultura Dei.*

*Vocavit ipse Ma-
riam, qui in voca-
batur.*

*Origen. homil. in
hunc locum.*

*Vinctio enim propriis
Athletis debeba-
tur, & Mortuus.*

ELOGIUM LXXXIX.

APPARET EUNTIBUS IN EMAUS,

Luc. cap. ultimo.

Actum de Nobis est,

Si qua impatientia exigimus à Deo promissa,
Deus à nobis exigat credita,

I 2

Huma-

*Ea ipsa die ibant
ex Discipuli ejus
duo in Castellum
Emaus.*

Humana beneficia expectamus per annos
Divina ne quidem per dies.
Vel si cum Aurora venerint,
Sera jam sunt.

*Christus autem ante
Solem surrexerat.*

Qui non nisi post triduum resurrecturum
dixerat,

Triduo nondum expleto jam accersitur
mendacii

Angustæ mentes magna promissa non capiunt

Pessimus in dubiis consul mæror,
Suadet à sede pacis discessum,

Unicus error duos Viatores abducit;
Exules Veritatis

Relinquant apud Socios Fidem suam,
Et Spe in præteritum missa

In probrosæ peregrinationis subsidium
Solos metus assumunt.

Historiam narrant, & fabulantur.

Qui fingunt sibi damna non vera,
Amar Christus argentum colloqui, si non
modum.

Ubi de suis suppliciis sermo est,

Vel si excludatur aliunde,
Auditor avidus advolat.

Errantibus, quia se dare viæ Ducem non potest
Adjungit Comitem.

Bonus Medicus interrogationem ægroti,
Præmittit morbi remedio.

Fingit Doloris se causam nescire,
Quæ verè sciri non poterat,

Quia nisi fingerent, nulla erat.

Arguuntur stultitiæ, qui supra cæteros
Sapere voluissent.

Arguuntur & tarditatis,

Qui alioqui per festinato discessu

Ruerent in Fidei jacturam præcipites,

Et à veritate pluribus jam distarent stadiis,
Quam ab urbe.

Scripturas aperit, qui solus earum est Clavis

Agit Amanuensium suorum interpretem,

Qui non alia quam à se dictata scripserunt.

Donc

*Hoc est ab Hieroso-
lymis, qua dicitur
Civitas Pacis.*

*Nos autem spera-
bamus, quod hic
esset redempturus
Israel.*

*Dum autem fabu-
larentur, adfuit
Christus.*

*Deus enim nec fal-
lere potest, nec falli.*

*Prius enim interro-
gavit causam tristi-
tiæ, quam eam ab-
oleverit.*

*Alludit ad illud
quæ? Quod autem
Deo ignotum est,
scibile id plane
non est.
Stulti, & tardi cor-
de ad credendum.*

*Pluribus jam sta-
diis dicuntur ab
Hierosolymis ab-
fuisse.*

Donec occumbente oculis die, nascente mentibus.

Sentiretur in æstu Cordium Solis vicinia.

Quod peccaverat Infidelitas,

Hospitalitas corrigit;

Tenet ista, quem illa fugasset;

Et est modesto hospiti violentia hæc gratior Cœna.

Nondum assequutus suscepti finem itineris,

Sine injuria veritatis fugit se longius ire.

Quo dare Majus beneficium possit,

Minus non dedignatur accipere.

Libentius convivium, quam conviva.

Appositum in panem translatus agnoscitur.

Nota tamen hujus Sacramentum notitiæ.

Ex vultu distinguimur homines;

Deus sola detegatur ex manu.

*Inclinata est jam dies, & advespera-
scit.*

Ita fere Chrysoloz.

*Et cœgerunt illum
ut maneret.*

*Quare sinxerit
Christus si adhuc
longius ire.*

*Convivium Chri-
stus in Eucharistia,
qua nihil illi ca-
rrius.*

*Et cognoverunt
illum in fractione
panis.*

ELOGIUM XC.

APPARET DISCIPULIS IN COENACULO.

Luc. 24. Ioan. 20.

Quæ sit superbia Fœminis.

Quod ante viros de Resurrectione cognoverint?

Ut præirent, quæ sequi debuissent,

Non fuit præposterus ordo, sed mysticus.

Opportunitatē hanc abolendi veterem culpam,

Sexui suo Mariæ dignitas meruit,

Ut quæ à serpente deceptæ deceperant,

Eruditæ ab Angelis erudirent,

Et quæ hauserant è paradiso perfidiam,

Fidem eruerent è sepulero

Et quæ primæ laxaverant aditum Morti,

Primæ viam sternerent & saluti.

Quid quod omnia illa

Unum in tumultum accervata prodigia

Narrant mulieres, sed de Viro?

Piæ Præficæ obsequium Christi suscipiant,

Apostoli, Christi suscipiant passiones;

*Resurrectio Chri-
sti, fœminis prius,
quam viris prodita.*

Chrysol. serm. 79.

*Per mulierem e-
nim Mors, hac est,
per Evam.*

Idem serm. 74.

*Vnde ne in hoc
quidem mulieres
viris præsent.*

Chrysol. serm. 79.

Et fere ad Verbum.